

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1211

av den 12 juli 2022

om Kroatiens införande av euron den 1 januari 2023

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 140.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens rapport ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens rapport ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av diskussionen i Europeiska rådet,

med beaktande av rekommendationen från medlemmar i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta ⁽⁴⁾,
och

av följande skäl:

- (1) Den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) inleddes den 1 januari 1999. Vid rådets möte i Bryssel den 3 maj 1998, i dess sammansättning av stats- eller regeringschefer, beslutades att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa den euron den 1 januari 1999 ⁽⁵⁾.
- (2) Genom beslut 2000/427/EG ⁽⁶⁾ fastslog rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2001. Genom beslut 2006/495/EG ⁽⁷⁾ fastslog rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron 1 januari 2007. Genom beslut 2007/503/EG ⁽⁸⁾ och 2007/504/EG ⁽⁹⁾ fastslog rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron 1 januari 2008. Genom beslut 2008/608/EG ⁽¹⁰⁾ fastslog rådet att Slovakien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2010/416/EU ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ Rapport av den 1 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ Rapport av den 1 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Yttrande av den 5 juli 2022 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT C 238, 21.6.2022, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 98/317/EG av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget (EGT L 139, 11.5.1998, s. 30).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2000/427/EG av den 19 juni 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om införande av den gemensamma valutan i Grekland den 1 januari 2001 (EGT L 167, 7.7.2000, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2006/495/EG av den 11 juli 2006 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Sloveniens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2007 (EUT L 195, 15.7.2006, s. 25).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2007/503/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Cyperns införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 29).

⁽⁹⁾ Rådets beslut 2007/504/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Maltas införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 32).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 2008/608/EG av den 8 juli 2008 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Slovakiens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2009 (EUT L 195, 24.7.2008, s. 24).

⁽¹¹⁾ Rådets beslut 2010/416/EU av den 13 juli 2010 i enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Estlands införande av euron den 1 januari 2011 (EUT L 196, 28.7.2010, s. 24).

fastslog rådet att Estland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2013/387/EU ⁽¹²⁾ fastslog rådet att Lettland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2014/509/EU ⁽¹³⁾ fastslog rådet att Litauen uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron.

- (3) I enlighet med punkt 1 i protokoll nr 16 om vissa bestämmelser angående Danmark som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och det beslut som fattades av stats- eller regeringscheferna i Edinburgh i december 1992 har Danmark anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen i EMU. Danmark har inte begärt att det förfarande som avses i artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska inledas.
- (4) Sverige är genom beslut 98/317/EG en medlemsstat med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 4 i 2003 års anslutningsakt ⁽¹⁴⁾ är Tjeckien, Ungern och Polen var och en medlemsstater med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2005 års anslutningsakt ⁽¹⁵⁾ är Bulgarien och Rumänien var och en medlemsstater med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2012 års anslutningsakt ⁽¹⁶⁾ är Kroatien en medlemsstat med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget.
- (5) Europeiska centralbanken (ECB) inrättades den 1 juli 1998. Europeiska monetära systemet ersattes med en växelkursmekanism som inrättades genom Europeiska rådets resolution om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen den 16 juni 1997 ⁽¹⁷⁾. Förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) fastställdes i ett avtal av 16 mars 2006 mellan ECB och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁸⁾.
- (6) I artikel 140.2 i EUF-fördraget fastställs förfaranden för att upphäva de berörda medlemsstaternas undantag. Kommissionen och ECB ska åtminstone en gång vartannat år eller på begäran av en medlemsstat med undantag rapportera till rådet i enlighet med förfarandet i artikel 140.1 i EUF-fördraget.
- (7) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive de nationella centralbankernas stadgar, ska vid behov anpassas för att säkerställa förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och Europeiska centralbanken (*stadgan för ECBS och ECB*). Kommissionens och ECB:s rapporter utgör en detaljerad bedömning av om lagstiftningen i Kroatien är förenlig med artiklarna 130 och 131 i fördraget och med stadgan för ECBS och ECB.
- (8) I enlighet med artikel 1 i protokoll nr 13 om de konvergenskriterier fogat till EUF-fördraget innebär kriteriet om prisstabilitet som avses i artikel 140.1 första strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet om prisstabilitet mäts inflationen genom det harmoniserade index för konsumentpriser (HIKP) som definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 ⁽¹⁹⁾. För att bedöma kriteriet om prisstabilitet mäts medlemsstatens inflation som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärdet av tolv månadersindexet i förhållande till det aritmetiska medelvärdet för tolv månadersindexet för den föregående perioden. I kommissionens och ECB:s rapporter används ett referensvärde beräknat

⁽¹²⁾ Rådets beslut 2013/387/EU av den 9 juli 2013 om Lettlands införande av euron den 1 januari 2014 (EUT L 195, 18.7.2013, s. 24).

⁽¹³⁾ Rådets beslut 2014/509/EU av den 23 juli 2014 om Litauens införande av euron den 1 januari 2015 (EUT L 228, 31.7.2014, s. 29).

⁽¹⁴⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

⁽¹⁵⁾ EUT L 157, 21.6.2005, s. 203.

⁽¹⁶⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.

⁽¹⁷⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽¹⁸⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 av den 11 maj 2016 om harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2494/95 (EUT L 135, 24.5.2016, s. 11).

som det enkla aritmetiska medelvärdet av inflationstakten i de tre medlemsstater med bäst resultat i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter. Under den ettårsperiod som slutade i april 2022 beräknades referensvärdet för inflationen till 4,9 %, med Frankrike, Finland och Grekland som de tre medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet, med en inflationstakt på 3,2 %, 3,3 % respektive 3,6 %. Det är motiverat att utesluta länder vars inflationstakt inte kan ses som ett meningsfullt riktmärke för andra medlemsstater från de länder som har bäst resultat. Sådana avvikande värden har tidigare konstaterats 2004, 2010, 2013, 2014 och 2016. Det är i nuläget motiverat att utesluta Malta och Portugal från de länder som uppvisar bäst resultat – i april 2022 uppgick den genomsnittliga inflationstakten på tolv månadersbasis i Malta och Portugal till 2,1 % respektive 2,6 % och i euroområdet till 4,4 %. Vid beräkningen av referensvärdet ersätts Malta och Portugal av Finland och Grekland, som är de medlemsstater som har den näst lägsta genomsnittliga inflationstakten.

- (9) I enlighet med artikel 2 i protokoll nr 13 ska kriteriet för den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i EUF-fördraget innebära att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget om att det föreligger ett alltför stort underskott.
- (10) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism enligt artikel 140.1 tredje strecksatsen i EUF-fördraget att kursrörelserna för en medlemsstats valuta ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism (ERM), utan att allvarliga spänningar har uppstått under minst de senaste två åren före granskningen. Medlemsstaten får i synnerhet inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period. Sedan den 1 januari 1999 ska bedömningen av hur väl växelkurskriteriet uppfylls göras inom ramen för ERM II. Kommissionen och ECB har i sina bedömningar av hur väl växelkurskriteriet uppfylls granskat den tvåårsperiod som löpte ut den 18 maj 2022.
- (11) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om konvergens i räntesatserna enligt artikel 140.1 fjärde strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Det kriterium som användes för att bedöma konvergens i räntesatserna var jämförbara räntor på tioåriga referensobligationer. För att bedöma i vilken utsträckning kriteriet om räntesatser uppfylls beräknades ett referensvärde i kommissionens och ECB:s rapporter i form av det enkla aritmetiska medelvärdet av den nominella långfristiga räntesatsen i tre av de medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. Referensvärdet baseras på de långfristiga räntesatserna i Frankrike (0,3 %), Finland (0,2 %) och Grekland (1,4 %) och uppgick under den ettårsperiod som slutade i april 2022 till 2,6 %.
- (12) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 13 har kommissionen tillhandahållit de uppgifter som används för att bedöma om konvergenskriterierna uppfylls. Kommissionen lämnade i enlighet med rådets förordning (EG) nr 479/2009⁽²⁰⁾ budgetuppgifter efter medlemsstaternas rapportering fram till den 1 april 2022.
- (13) På grundval av rapporter från kommissionen och ECB om Kroatiens framsteg i fullgörandet av sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen drar kommissionen slutsatsen att Kroatiens nationella lagstiftning, inklusive den nationella centralbankens stadgar, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i fördraget och med stadgan för ECBS och ECB.
- (14) På grundval av de rapporter som kommissionen och ECB lagt fram om Kroatiens framsteg i fullgörandet av sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen, dras slutsatsen att, när det gäller huruvida Kroatien uppfyller de konvergenskriterier som avses i de fyra strecksatserna i artikel 140.1 i EUF-fördraget: Den genomsnittliga inflationstakten i Kroatien under tolv månadersperioden fram till april 2022 uppgick till 4,7 %, vilket är lägre än referensvärdet, och kommer sannolikt att fortsätta att ligga under referensvärdet under de närmaste månaderna; Kroatien omfattas inte av något rådsbeslut om alltför stora underskott; Kroatien har varit

⁽²⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EUT L 145, 10.6.2009, s. 1).

medlem i ERM II sedan den 10 juli 2020 och under de två år som föregick bedömningen har kunans växelkurs inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Kroatien har inte på eget initiativ devalverat kunans bilaterala centralkurs gentemot euron; och under tolv månadersperioden fram till april 2022 låg den långfristiga räntesatsen i Kroatien i genomsnitt på 0,8 %, vilket är långt under referensvärdet.

- (15) Mot bakgrund av bedömningen av lagstiftningens förenlighet och av om varaktig konvergens uppnåtts samt av de kompletterande faktorerna, uppfyller Kroatien de nödvändiga villkoren för införande av euron.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kroatien uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av euron. Undantaget enligt artikel 5 i 2012 års anslutningsakt upphävs från och med den 1 januari 2023.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 juli 2022.

På rådets vägnar
Z. STANJURA
Ordförande
